

Sint-Maartenspad (13 km)

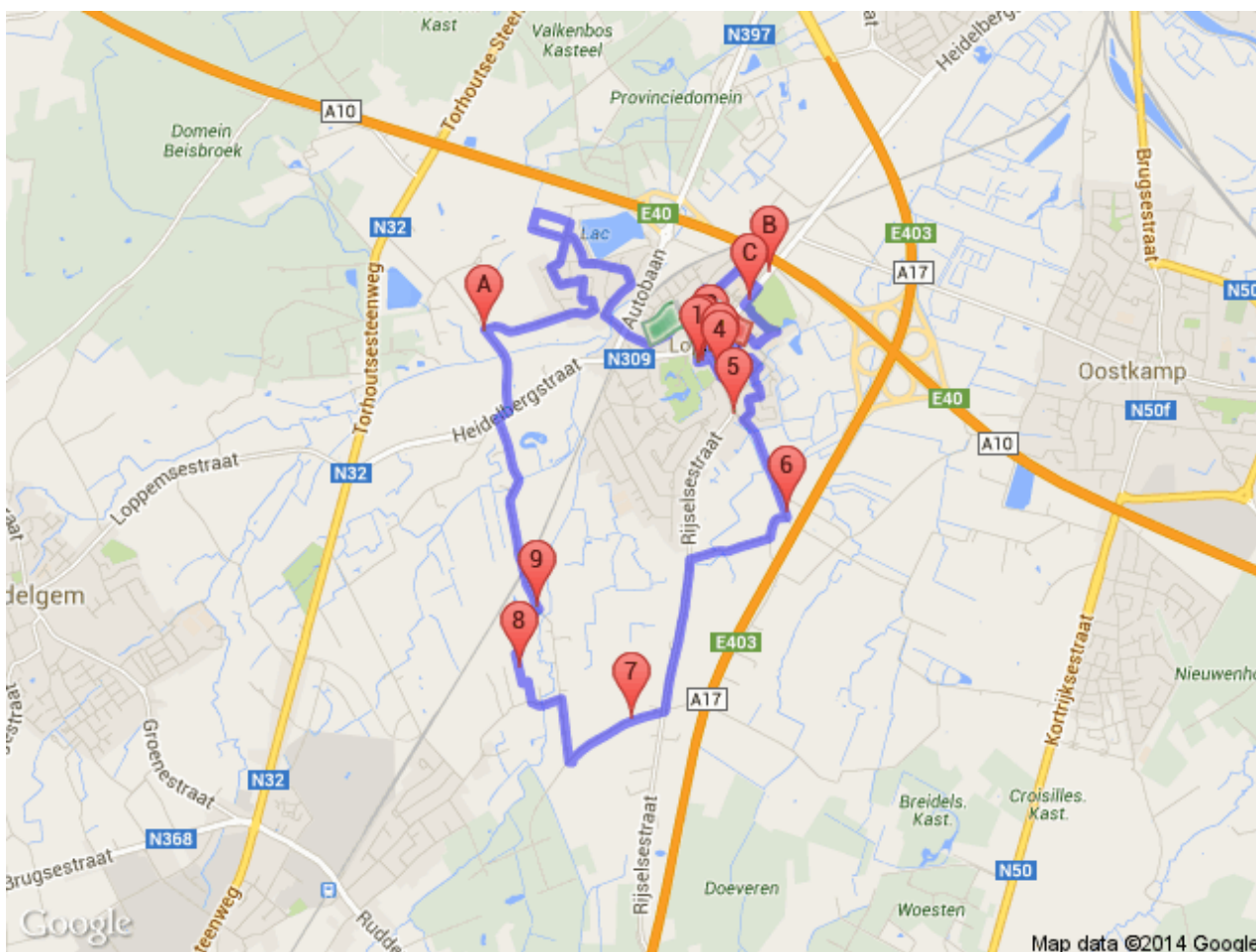
Laatste routecontrole: 21/02/2014

Startgemeente: Loppem

Startadres: Dorp

Aangemaakt door: [Pasar Loppem](http://pasar.loppem.be)

Het Sint-Maartenswandelpad neemt U mee door het centrum van Loppem, gelegen te midden van het Houtland en het Brugse Ommeland. Langsheen de toeristische troeven van het dorp en toont het landelijke karakter van deze deelgemeente.

Beschrijving van de route

SINT - MAARTENSPAD

Pasar
Loppem

Inleiding

SINT - MAARTEN (316 - 397)

Hoe werd een Franse bisschop patroon van een Vlaamse dorpskerk? Het antwoord op die vraag moet je niet gaan zoeken in de kathedraal van Tours en ook niet in de "Baselique de Saint - Martin", maar een paar kilometer buiten de stad, in de ruïnes van de abdij van Marmoutier.

Sint - Maarten leefde immers niet in een bisschoppelijk paleis, maar samen met zijn volgelingen in holen en spelonken, uitgespoeld door de Loire.

Deze primitieve woningen werden de kern van de latere Benediktijnerabdij. Vanuit Marmoutier kerstenden zijn volgelingen een groot stuk van Gallië, vooral de landelijke gebieden buiten de steden. Het moet dan ook niet verwonderen dat zij veel landelijke kerkjes toewijdden aan hun grote voorman: meer dan 4000 in Frankrijk, 21 in ons bisdom. Zelfs een Sint - Elooi, die bijna drie eeuwen na Martinus onze streken bekeerde, stond vol bewondering voor de grote geloofsverkondiger. De traditie wil, dat deze heilige edelsmid de reliekschrijn van Sint - Maarten vervaardigd zou hebben. Het waren vooral de geloofspredikers die in het spoor van Sint - Elooi onze Noordzeegouw bekeerden, die de Sint - Martinusparochies stichtten. Zij behoren tot de oudste parochies van ons bisdom.

Technische gegevens

- wandelafstand : **13 km.** (Mits oppassen aan de wandelpaden, kan de flinke wandeling ook als korte fietstocht gereden worden.)
- begin van de wandeling : Voor de ingang van de Sint-Martinuskerk.
Ruime parking op het dorpsplein naast de kerk.
GPS: Dorp, 8210 Loppem, België
- staat van de weg : verharde en onverharde wegen
- Bewegwijzering : voor de verandering van de weg, staat een 6-hoekig bordje van het Sint-Maartenspad die de richting aanduid.
- gebruik van het boekje : **eerst komt de wegbeschrijving** gevolgd door de toeristische en/of historische informatie van wat er langs die aangeduide weg te zien of beleven is.

Tip:

De gemeente heeft ook over een aantal toeristische infopunten:

Restaurant Bis-Art (Dorp 3) naast het voormalig gemeentehuis van Loppem, is ook een toeristisch infopunt. Je kan er een gratis infopakket ophalen en ook (betalende) wandel- en fietskaarten.

De Doolhof in het park van het Kasteel van Loppem (Steenbrugsestraat 26) is ook een infopunt. (Open vanaf de paasvakantie tot en met de herfstvakantie)

DE WANDELING

De wandeling begint aan de ingang van de Sint-Martinuskerk. Rechts van de kerk, over het grasplein zien we de Pastorie. Rechts langs de kerk, via het wandelpad, bereiken wij de Rijselsestraat.

Sint-Martinuskerk

Vermoedelijk stond op de plaats van de huidige kerk omstreeks de jaren 1200 een kerkje van 10 bij 15 meter. In de 16de en 17de eeuw werden geleidelijk bijgebouwen opgetrokken. In 1566 en vooral in 1478 had de kerk fel te lijden onder de beeldenstorm.

In 1618 werd de boventoren beëindigd en in 1868 de rechterbeuk. Een eerste orgel uit 1743 werd in 1870 verkocht aan het kerkje van Heule - Watermolen bij Kortrijk, waar het enkele jaren geleden door kenners herontdekt werd en volledig gerestaureerd.

In 1868 werd de kerk volledig hersteld, uitgebreid en van alle stijlvreemde elementen ontdaan. Architect August Van Assche, bijgestaan door Baron de Bethune, maakte er een neogotisch bouwwerk van.

Diezelfde Baron de Bethune tekende ook mee aan de definitieve plannen van het Groot Kasteel van Loppem.

De kerk bezit een prachtig zilveren reliekschrijn van Sint - Maarten, dat haar in 1768 werd geschonken door de dorpsheer Thomas de Schietere - Anchement. Het is een kunstwerk van de Brugse edelsmid Andries Petit. In 1987 werd de binnenzijde van de kerk grondig opgefrist. Het resultaat is de moeite waard. Een bezoek is aan te bevelen. De buitenzijde van de kerk werd grondig gerestaureerd in 2007-2009.

Pastorie

De pastorie (zonder verdieping) werd gebouwd in 1757 tijdens het pastoraat van Elias Verdick, nadat hij het oude pastoriegoed (waar zich nu het Kasteel van Loppem bevindt) had verkocht. In 1857 liet Pastoor Vande Maele de verdieping optrekken.

Nu slaan we rechts de Rijselsestraat in en stappen tot net voorbij “ ’t Wit Huis” (nr. 13) met annex en tuin op de hoek. Ter hoogte van het zebrapad stappen we tussen de bomen het wandel- en fietspad in. Rechts, op de hoek van het wandelpad en de Rijselsestraat staat het “Hof van Steelant.

't Wit Huis

“t Wit Huis” in het begin van de Rijselsestraat, werd opgericht door Michiel Lauwers en zijn vrouw Maria Bouuaert, afkomstig uit Torhout. In 1778 hadden zij een erf van 3.477 m² gekocht van Philip De Knock en Anne - Marie Jonckheere. Eduard d'Hondt, gehuwd met Pauline de Schieter de Lophem, bewoonde 't Wit Huis in 1746 en verkocht het in 1873 aan burgemeester Charles van Caloen - de Gourcy. Tussen 18 en 25 mei 1940 overnachtte Koning Leopold III in 't Wit Huis. In 1989 werd het Wit Huis volledig gerestaureerd en aangepast. Het is nu een bijhuis van het Koninklijk Medisch Pedagogisch Instituut Spermalie te Brugge. Het is bewoond door 32 visueel gehandicapten die er wonen en werken, aangepast aan hun meervoudige beperkingen.

Tip: Breng een bezoek aan de beeldentuin van 't Wit Huis.

Hof van Steelant

Een van de oudste en interessantste hofsteden van Loppem is ongetwijfeld het neerhof van “Het hof van Steelant” in de Rijselsestraat. Op die plaats woonden in de 13de eeuw de oudst gekende heren van Loppem, de Van Steelants. De laatste Van Steelant woonde hier tot omstreeks 1450. In 1882 kwamen Carolus Provoost en zijn vrouw, Francisca Puype, zich op de oude hofstede vestigen.

Het Hof van Steelant is momenteel een bio B&B.

Het eerste wandelpad rechts, slaan we af en komen zo in de woonwijk Hof van Steelant, genoemd naar de historische hoeve. We nemen de 2e straat rechtsaf en vervolgens de 1e rechtsaf en komen

zo in de woonwijk Rietmeers. Op het einde van de Rietmeers komen we uit op de Molendreef. We wandelen eerst even naar rechts, tot op de hoek met de Rijselsestraat waar we “De Swarten Hoop” kunnen zien. Nadien komen dan op onze stappen terug en volgen verder de Molendreef.

De Swarten hoop

Een van de alleroudste herbergen van Loppem was ongetwijfeld het nog bestaande huis “De Swarten Hoop” op de hoek van de Rijselsestraat en de Molendreef. Deze dreef vormde eertijds de grens van de heerlijkheden van Loppem en den Houtschen.

Tot in de 16de eeuw was de herberg, samen met de “Lange Haeghe” en “Ten Daele” op Oostkamp, een van de plaatsen waar de schepenen van de Houtschen in zitting bijeen kwamen, om vierschare te houden, om verkopen van onroerende goederen te registreren of om bestuursmaatregelen te treffen. In 1777 ging “De Swarten Hoop” als herberg dicht. Vooral het weer aanbrengen van de historische herberg - en hoevenaam wekt bij veel voorbijgangers weer belangstelling voor de aloude “Swarten Hoop”. Veel recenter werd het opnieuw een bloeiende horecazaak. Helaas is het café-restaurant momenteel weer gesloten.

Wij volgen de Molendreef en op zowat 50 meter voor de E403, die Brugge met Kortrijk verbindt, slaan wij rechtsaf en volgen de Molendreef tot wij weer op de Rijselsestraat aankomen.

Molenhof

Langs de Molendreef ligt het stemmige “Molenhof”. Hier stond sinds de 13de eeuw een molen en tot 1932 werd er op die plek gemalen en geplet, geruzied, gegekt en heel veel afgepraat. De molen is verdwenen, samen met de praters. Maar als je heel hard luistert, hoor je nog de wieken klappen in de wind ...

Nu moeten we even goed doorstappen naar links, langsheen de Rijselsestraat en slaan dan rechts de Zeedijkweg in. Langs de Rijselsestraat, rechts, staat de hoeve “Lange Haeghe”.

Lange Haeghe

Geen enkele Loppemse herberg kwam zo vroeg in het nieuws als de “Lange Haeghe”. Eeuwenlang was die herberg het laatste huis, gelegen langs de Rijselsestraat. Voorbij dit huis ontwaarde je alleen maar uitgestrekte heidevelden met daarin talrijke vennen of moerassige vijvers. Dit “Lichtervelde - veld”, waarvan Merkenveld deel uitmaakte, strekte zich vanaf Lichtervelde als een strook van enkele kilometer breedte, noordwaarts tussen Torhout en Ruddervoorde, tot hier in het zuiden van het grondgebied van Loppem uit.

Hier werd Karel de Stoute in 1468 verwelkomd door de Brugse Magistraat. Zoals in veel landelijke herbergen brouwde ook de “Lange Haeghe” haar eigen bier, meestal niet meer dan een paar tonnen per brouwsel. In 1781 ging de “Lange Haeghe” als herberg definitief dicht. Tot op heden wordt dit gebouw als hoeve gebruikt.

Als we ongeveer 300 meter in de Zeedijkweg gestapt hebben, zien we op het einde van een landweg op de rechterzijde, het Rabauwenhof.

Rabauwenhof

Het “Hof in de Rabauwenbilk” grensde eertijds aan het uitgestrekte heideveld, dat toen het hele zuiden van Loppem bedekte. De Rabauwenbilk draagt een naam die tot onze verbeelding spreekt. Sommigen zullen er rabauwen, schelmen of schurken in zien. Anderen zien er meer vreedzamer de rabauwenboom staan, een soort appelboom met grauwkleurige vruchten.

Een zeshonderdtal meter verder zien we een toegang tot het Merkenveldbos. We volgen echter de Zeedijkweg naar rechts. Iets verderop slaan we links de Pierlapont in. We wandelen net voorbij het brugje over de Kerkebeek. Ter hoogte van het waterbufferbekken op de Kerkebeek (links), slaan we

rechts in, net voor de lange rij populieren.

Deze trage weg brengt ons voorbij het geboortebos van de gemeente Zedelgem. Hier, ten zuiden van de Pierlapont strekten zich tot voor een paar eeuwen heidevelden uit met vennen en vijvers. De “velden” sloten aan bij de heidegebieden van het huidige “Velde” - gem, Torhout, Ruddervoorde en Hertsberge dat tot het Beernemse Bulskampveld behoorde. Die heide werd omgezet in bos en akker. Net voorbij het geboortebos heeft de Vlaamse Landmaatschappij recent een pic-nic plaats ingericht. Er is een speelzone, een waadzone en een rustplaats. Dit stukje fietspad maakt de verbinding tussen het bos Merkenveld en het bos van Loppem, waar we perfect aansluiting hebben op de Groene Gordel rond Brugge. Na de pic-nic plaats komen we nog voorbij de rij bomen die we met Pasar Loppem aanplantten tijdens onze boomplantactie op 6 november 2011. Een gedenkbord herinnert aan deze succesvolle actie.

We komen terug uit op de Zeedijkweg en stappen links verder. We passeren 't Klokhof (links) en Hof ter Pierlapont.

Ten noorden van de Pierlapont ligt de bodem wat lager en in het rijkere alluvium vind je er al eeuwenlang akkers en oude hoeven zoals 't Klokhof en Hof ter Pierlapont.

't Klokhof – Hof ter Pierlapont

Eeuwen geleden moeten beide hoeven een soort herenhof gevormd hebben met een opperhof en een neerhof. Tussen beide stond een grote stenen toegangspoort. In het begin van de vorige eeuw werd het opperhof volledig afgebroken, nadat op de westkant van de Zeedijkweg een nieuwe hoeve werd opgetrokken. Deze nieuwe hoeve (nu : 't Klokhof) was een model voor die tijd. Links en rechts van het ruime erf rezen de stallingen en de grote schuur op. Die schuur is merkwaardig : in het kapgebinte zit een klein bos eikebomen vertimmerd. Het erf bleef open naar het zuiden en werd aan de noordkant afgesloten door het woonhuis, dat met een klokkentorentje werd bekroond.

Met het verdwijnen van het opperhof, omstreeks 1824, is ook de hoevenaam “Pierlapont” in onbruik geraakt, daar de nieuwe hoeve naar het klokje genoemd wordt. Daarom hebben de huidige bewoners van het neerhof (nu : Hof ter Pierlapont) er heel goed aan gedaan de eeuwenoude naam weer uit de vergetelheid te halen.

Tips :

Breng een bezoekje aan “Kijkboerderij De Pierlapont”. Zeer leuk met de kinderen. Je kan er niet alleen het “Pierla pad” beleven of boeregolf spelen, maar je kan er ook iets nuttigen.

Aan de andere zijde van de boerderij “Hof ter Pierlapont” is er ook plattelandstoerisme: Brugge in het groen. “Gasthof Lophem” heeft er gastenkamers.

't Klokhof is een mooie locatie die je kan afhuren voor het organiseren voor feesten, tentoonstellingen of andere evenementen.

We wandelen tot op het einde van de Zeedijkweg. Even naar rechts wandelen en onmiddellijk weer links de Rolleweg inslaan. (pas goed op bij het oversteken van de Heidelbergstraat!) We stappen door tot aan het begin van een bos op de linker kant van de Rolleweg.

Emmaüs-grot

Aan de bosrand wijst een pijl naar de “rots Emmaüs”. Een kapelletje brengt ons gelijk in de stemming. Tussen twee wanden van vlechtdraad bereiken we een grot met een Mariabeeld en brandende kaarsen, tussen eeuwenoude beuken en zomereiken, rustbanken en zowaar een klaterende beek. Een plaat leert ons, dat “Deze rots is opgericht ter ere van Onze - Lieve - Vrouw van Lourdes ten jare 1874 door Mijnheer en Mevrouw van Ockerhout van de Woestijne ...”.

Op de beuken, met een stamomtrek van zowat 4 meter bewonderen wij het werk van generaties graffiti. Hun gekras is niet uitsluitend religieus en vaak banaal, soms ook origineel. Meteen leer je dat de beukenbast wel en eikenschors niet geschikt is voor de “eeuwige krassers”.

Terug in de Rolleweg, zetten we onze tocht links verder en stappen wij rechts de Eninkstraat in.

Tip :

Voor liefhebbers van watervogels echter is er een kleine (niet bewegwijzerde) uitloper van de wandeling : Volg nog een achthonderdtal meter de Rolleweg tot bij de Watermolenvijver. Aan deze “put van Zevenkerken” is er een Natuur- en wandeldomein. Je kan er doorheen wandelen, en er is ook een observatiehut.

De Eeninck.

Ter hoogte van Eninkstraat nummer 27, stond het nu verdwenen hofsteetje “De Eeninck”. Het was een typisch voorbeeld van de kleine “Postjes” zoals die er eertijds talrijk voorkwamen op de arme, zandige gronden : een laag gebouw, opgetrokken in houten vakwerk, aangevuld met vlechtwerk van latten en takken, met leem opgestreken en gedekt met stro. Alleen de hoeken en de schoorsteen waren in baksteen. Omwille van zijn eigen karakter werd het “Postje” naar het openluchtmuseum van Bokrijk overgebracht. De naam van dit hoevetje is blijven voortleven in de straatnaam.

Waar de Eninkstraat een scherpe bocht naar rechts neemt, gaan wij links het A. Scheuremanspark in en draaien links mee. Tussen de huisnummers 20 en 22 (links) nemen we het paadje. We volgen dit tot op het einde. We komen in het Eninkveld. Eventjes gaan we naar rechts, en dan weer naar links. We zijn nu in de Vijvers. Iets verderop verlaten we dan de betonweg om het eerste bospaadje naar links te nemen. Dit bospaadje is bij langdurig slecht weer slecht of niet toegankelijk voor kindervagens. (Als je dit paadje links laat liggen, ga dan iets verder rechts het Bosduivenpad in.) Indien men toch het bospaadje links neemt : Op het einde aan de muur gaan we naar rechts, dan weer naar rechts en op de betonweg terug, iets naar rechts en dan slaan we links het Bosduivenpad in.

Langs het Bosduivenpad zien we links door de zandwinning voor de aanleg van de autosnelweg E40 Brussel - Oostende hier een grote plas, “Byttebiens put” genoemd, naar de naam van de aannemer van het werk. Lange tijd was er hier een camping: “Lac van Loppem”. Helaas is de camping reeds jaren gesloten en ligt alles er wat troosteloos bij. Er zijn plannen voor nieuwbouw woningen e.a.

Op het einde van het Bosduivenpad komen we weer uit op de betonbaan Vijvers. Links af, volgen dit tot aan Reigerslaan. Zo komen we weer uit op de Eninkstraat. We wandelen naar links, richting spoorweg. De drukke Autobaan en de spoorweg Brugge – Kortrijk steken we over, de Kattestraat in. Links trekken we de Leperweg in tot aan de grote kapel, op de hoek van de Kapellestraat.

De kapel van Sint-Maarten op de hoek van de Leperweg en de Kapellestraat werd in 1846 door Pastoor Gossaert opgericht als processiekapel. Ze werd vernieuwd door burgemeester Albert van Caloen in 1895 en heropgesmukt in 1979.

Wie was Sint-Maarten?

Geboren in Sabaria, het tegenwoordige Szombattely, in Hongarije in 316. Gestorven in Candes (Loire) op 11 november 397, 81 jaar oud. Zijn vader was een Romeinse tribuun. Martinus was voorbestemd tot een militaire carrière.

Op tienjarige leeftijd al aangetrokken tot de Katholieke Kerk, werd hij tegen de wil van zijn ouders onder de geloofsleerlingen opgenomen. Twee jaar later wilde hij de wildernis in. Martinus moest echter soldaat worden, anders verloor zijn vader de grond die hem als pensioen toegewezen was.

Martinus werd bij de cavalerie ingelijfd. Hij werd eerst naar Reims en vervolgens naar Amiens gestuurd. De deling van zijn mantel gebeurde aan de poort van Amiens.

Sint-Maarten 'leeft' nog in Loppem. Ieder jaar kort voor of op de vooravond van zijn naamfeestdag op 11 november, zingen de kinderen van Loppem het Sint-Maartenslied. Ze gaan van voordeur tot voordeur in de dorpskom en ontvangen van de bewoners dan wat snoep of een klein geschenkje. Het is een zeer oude traditie, die overgedragen wordt van de ene generatie kinderen op de andere. Vanaf eind oktober hoor je het de kinderen oefenen en zingen op de speelkoer van de Sint-Maartensschool in Loppem.

Het Sint-Maartenslied in Loppem.

Sinte Moartensoavond,
De torre goat mee noa Gent,
En als ons moeder koeken bakt,
Dan zitten we zô gèrn omtrent,
Stoak vier, moak vier,
Meneer van Sinte Moarten komt al'ier,
We zett'n 'em in het hoekstje,
We woarm 'em an zien broekstje,
Mê zien krenten vestje,
Mê zien peperbollen kazakstje,
W'en gezoeng en w'en gefeest,
Ei gin appeltje of een stikste vlees.

We gaan de Kapellestraat in en aan huisnummer 22 slaan we links het smalle wandelpaadje in. Dan rechtdoor in de L. van Ockerhoutstraat. Op het einde, aan de leperweg lopen naar rechts tot aan de grote weg. We zien het park van het Kasteel van Loppem voor ons. De Steenbrugsestraat rechtsaf gaat het nu, richting dorp, tot aan de hoofdingang van het kasteelpark. We wandelen door het park en volgen verder de bordjes van het Sint-Maartenpad.

Tip :

Er zijn 3 bewegwijzerde wandellussen voorzien in het park die je kan volgen en die zo een mooie uitbreiding vormen op ons Sint-Maartenspad. Je kan de wandellussen beginnen aan alle ingangen van het park. Het park is toegankelijk van zonsopkomst tot zonsondergang.

Breng een bezoek aan het schitterende neogotisch Kasteel van Loppem. Open van 1 april tot 1 november. Gesloten op maandag en vrijdag.
(www.kasteelvanloppem.be)

Bezoek ook de Doolhof in het park van het Kasteel van Loppem. Ingang aan de Steenbrugsestraat nabij de brug van de E40. Open vanaf de Paasvakantie tot en met de herfstvakantie.

Kasteel van Loppem

De Engelse architect Pugin tekende de plannen, maar Baron de Bethune wijzigde ze grondig. In 1859 begonnen de bouwwerken. De stenen werden ter plaatse gebakken. Het interieur werd verfraaid door verschillende kunstenaars van die tijd. Guido Gezelle voorzag de wandschilderijen van de Duitse meester Martin van Oudvlaamse teksten. Gezelle was een regelmatige gast op het kasteel. Joseph van Caloen (Mgr Gerard van Caloen) was er zijn leerling. Toen de kleinzoon van de kasteelheer, Lodewijk van Caloen, stierf in 1897 schreef de priester-dichter een aangrijpend lijdendicht.

Op 21 november kwam het zogenaamde Ministerie van Loppem tot stand. "L'union Sacrée" was een driedledige regering van 6 katholieken, 3 liberalen en 3 socialisten.

Op het Kasteel van Loppem bereidde de Koning eveneens zijn kroonrede voor, die hij op 22 november 1918 voor het parlement zou uitspreken. Ze bevatte beloften voor een algemeen enkelvoudig stemrecht

voor alle mannen vanaf 21 jaar, en voor de Vlamingen hoger onderwijs in hun eigen taal.

Park van het Kasteel van Loppem

Het romantisch park van Loppem, met een oppervlakte van 20 ha, werd samen met het kasteel ontworpen. De bakstenen van het kasteel werden gebakken van klei, gewonnen uit de vijvers. Veel bomen zijn ouder dan het kasteel. Enkele ervan zullen wel 500 jaar oud zijn. In het boek "Merkwaardige bomen in België" is er sprake van de Marilandica - populier (omtrek : 6m50, hoogte 36m).

Het blijkt een van de merkwaardigste populieren van België te zijn. In 1924 had deze boom, die 130 jaar oud zou zijn, een omtrek van 5m81.

Doolhof in het Park van het Kasteel van Loppem

Daar de kinderen van baron Charles van Caloen - de Gourcy onderwijs en opvoeding kregen van geestelijke leiders op het kasteel zelf, stelde E.H. Van der Meersch voor, een doolhof aan te leggen voor de ontspanning van de leerlingen. Hijzelf maakte in 1873 het plan op, naar een model van een miniatuur - doolhof uit zijn eigen gemeente Kemmel.

Tot 1893 was de doolhof enkel toegankelijk voor de familie van de eigenaar. Albert van Caloen stelde de doolhof open voor vrienden en kennissen. Zijn dochter, Anna van Caloen, bekwam later van haar broer de toelating de doolhof open te stellen voor iedereen, mits het betalen van een toegangsprijs ten bate van de missiewerken van de Zuster van Onze -Lieve - Vrouw van Bethanie, haar eigen orde. Het labyrint is 65 meter lang en 25 meter breed. De totale lengte van de hagen bedraagt 2 kilometer.

Thans wordt de doolhof uitgebaat door de gemeente Zedelgem.

Voor het poortgebouw van het kasteel, wijst een wandelbordje van het Sint-Maartenspad naar rechts ons de weg langs de gebouwen van de tennisclub T.C. Loppem. Aan de Rode Beukendreef slaan we rechts af. Dan opnieuw links af, komen we vervolgens in de Bessendreef en volledig op het einde leidt rechts een kronkelend wandelpad ons naar het einde van de Gouden Regendreef. Een beetje verderop gaan we links opnieuw een wandelpad in, die ons naar de zijarm van de Steenbrugsestraat brengt. Tussen de huisnummers 14 en 12. We gaan links verder naar het Dorp toe.

De Kosterie

De kosterie of het woonhuis van de koster aan de Steenbrugsestraat nr. 10, werd gebouwd in 1784. Het lokaal waar koster De Pauw les gaf, dateerde van later en werd afgebroken in 1972. Reeds heel veel jaren is er hier een modezaak voor dameskledij.

We blijven op het voetpad wandelen en zien op de hoek met de Rijselsestraat de herberg Sint-Maarten. We steken de Rijselsestraat over en komen zo opnieuw in het Dorp. Naast het gemeentehuis van Loppem, komen we aan op de parking naast de Sint-Martinuskerk waar we onze wandeling begonnen.

Herberg Sint-Maarten – Gemeentehuis Loppem

Deze oergezellige oude herberg "Sint Maarten" (zonder koppelteken!), is het oud gemeentehuis van Loppem. Schuin er over, aan het dorpsplein, zien we het gemeentehuis van Loppem, gebouwd in 1939, in modernistische stijl. Aan de voorgevel bovenaan siert het wapenschild van Loppem. Oorspronkelijk was dit het wapenschild van de familie Van Steelant, de oudste gekende heren van Loppem. Zo is de cirkel mooi rond en de Sint-Maartenspad wandeling ten einde.

Hopelijk heeft U er van genoten.

Met dank aan :

- E.H. Vervenne (oud - medepastoor)
- Dhr. Bertrand Denys
- Dhr. Frans Clictour
- Dhr. M. Gevaert

- Gemeentebestuur Zedelgem

Bronnen :

- Loppem; Dorp van hoeven en kastelen : Info-Vakantiegenoegens
- De parochie Sint-Martinus te Loppem : E.H. Alban Vervenne
- Geschiedenis van Loppem : E.H. Alban Vervenne en Dhr. Albert Dhont
- Oude hoeven, herbergen en molens te Loppem : E.H. Alban Vervenne

Deze brochure werd samengesteld in april 1988 door :

Dhr. Eric Marchand, voormalig bestuurslid Vakantiegenoegens Groot-Zedelgem en Pasar Loppem.

Dhr. Arnold Buffel, voormalig bestuurslid Vakantiegenoegens Groot-Zedelgem.

Dhr. Marc Decoster, voormalig bestuurslid Vakantiegenoegens Groot-Zedelgem en medeoprichter en huidig voorzitter Pasar Loppem.

Dit op initiatief van:

Dhr. André Vandewalle, toenmalig voorzitter van Vakantiegenoegens Groot-Zedelgem, ter gelegenheid van "Jubileum 10 jaar Vakantiegenoegens in Groot-Zedelgem".

De wandelgids werd herzien op:

maart 1992

september 2000

februari 2005

maart 2009 (laatste papieren versie)

juli 2013 (bewerkt en herzien door Mevr. Linda Van Acker – Dhr. Marc Decoster)

Deze brochure kan je gratis downloaden via:

www.pasar.be/loppem

www.mijnroute.be

www.zedelgem.be

Info over Pasar Loppem kan je bekomen bij:

Marc Decoster, Kattestraat 29, 8210 Loppem

050/822321

dc-marc@hotmail.com

Linda Van Acker, Rolleweg 3 b, 8210 Loppem

050/825190

pasarloppem@gmail.com

Weetjes

- 1. Sint-Martinuskerk**
- 2. Pastorie**
- 3. het Wit Huis in Loppem**

- 4. Hof van Steelant**
- 5. De Swarten Hoop**

6. Molenhof

7. Hoeve Rabauwenhof

8. Natuurspeelplaats Pierlapont

Nieuwe natuurspeelplaats van de Vlaamse Landmaatschappij met rust- speel en wadruimte. Het is gelegen langs het Sint-Maartenspad en een unieke plaats om te picknicken.

9. 't Klokhof

A. Emmaüs-grot

B. Doolhof

C. Kasteel van Loppem

In het park van het Kasteel van Loppem zijn er 3 wandelroutes aangelegd

D. Herberg Sint-Maarten

Hoogteprofiel

